

Spørgsmål og svar fra borgermøder i Nuuk, Kangerlussuaq, Sisimiut og Ilulissat vedr. Ironbark Zinc Ltd. ansøgning om udnyttelse af zink- og blyforekomsten ved Citronen Fjord i november 2015

Borgermøde i Sisimiut

28. november 2015

Ca. 30 mødte op

Spørgsmål fra salen

Marius Olsen:

Jeg vil spørge Naalakkersuisut, hvorfor det er så nemt for udlændinge at have råstofprojekter her i landet? Det ser ud som om, at man tilbyder Grønland som et tag selv bord ved at underskrive? Jeg mener, at Grønland ikke får noget ud af det. Har I tænkt jer, at fortsætte med at tillade, at man gør som det passer en?

Naalakkersuisoq for Finanser, Råstoffer og Udenrigsanliggender Vittus Qujaukitsoq:

Jeg mener, at du er nødt til at uddybe dit spørgsmål med eksempler på, hvordan Naalakkersuisut har givet tilladelser. Naalakkersuisut arbejder ud fra Råstoflovens bestemmelser. Inatsisartut har ændret loven tre gange siden 2009, og er tilpasset indbyggerne i landet. Derfor vil det være passende at du uddyber dit spørgsmål.

Marius Olsen:

Udlændinge underskriver bare og gør hvad der passer dem. Og det sker selvom, at der er unge, som senere vil kunne varetage de opgaver. Det kan være, at dem der kan, først er der, når vi er døde.

Naalakkersuisoq for Finanser, Råstoffer og Udenrigsanliggender Vittus Qujaukitsoq:

Råstoflovens formål er, at samfundet får noget ud af vore ressourcer. Ironbark er ikke først lige kommet. De har været her i 8 år for at efterforske, og søger først nu. Der er strenge krav til udenlandske virksomheder. Ikke hvem som helst kan ansøge. Men vi har brug for investorer udefra, for vi har brug for, at der bliver skabt arbejdspladser. Hvilke andre muligheder har vi her i landet? Fiskeriet er den store indtægtsgiver, og vi ønsker at støtte det op med turisme og råstoffer. Der er et seminar i Nuuk denne weekend om småskala-produktion, som Naalakkersuisut har arrangeret. Her har folk mulighed for at dele erfaringer. Der vil også blive holdt samme seminar i Sydgrønland næste forår. Der vil givetvis også blive holdt i Sisimiut og Ilulissat. Det er vigtigt for Naalakkersuisut, at der sker en udvikling, for vi mangler indtægter til landet. I slutninger af 2015 var der 68 efterforskningstilladelser og 18 olieefterforskningstilladelser. Ud af dem er der kun udstedt 6 udnyttelsestilladelser til mineraler.

Det viser, at Naalakkersuisut ikke underskriver aftaler med hvem som helst. Vi har givet tilladelse til udvinding af jern i Isukasia ved Nuuk, rubinmine i Aappaluttoq ved Qeqertarsuatsiaat og anorthosit-mine i Naajaat ved Kangerlussuaq. Hvis ansøgningen om en mineprojekt i Citronen Fjord kommer igennem har vi endnu en.

Vi har en streng lovgivning, som grundlag for at arbejde for at sikre indtægter til landet.

Der er 3000 arbejdsløse, og vi arbejder hårdt for at få dem i arbejde, og vi har brug for indtægter til landskassen. Hvis vi skulle vente med at udvinde vore ressourcer, hvem vil være taberne? Det vil være børn, unge og ældre, som vi bliver nødt til at have råd til at give et bedre liv.

Gustav Andersen:

Min interesse ligger i skibsfart. Citronen Fjord ligger på et utilgængeligt sted. Vil man bruge grønlandske officerer? Efter endt uddannelse som skibsofficer er det umuligt at få job som grønlander. Vil man give mulighed for dem? Hvor mange grønlandske skibsofficerer vil man bruge?

Camilla Christensen/Jonathan Charles Downes, Ironbark:

Vi har ikke på nuværende tidspunkt besluttet, hvilken firma der skal stå for skibstransporten.

Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel Randi Vestergaard Evaldsen:

Forhandlingerne er ikke kommet dertil endnu, men når forhandlinger om IBA går i gang tager vi det op. Det er vigtigt for Naalakkersuisut, at grønlandsk arbejdskraft bliver brugt så meget som muligt.

Hans Frederik Olsen:

Hvornår går anlægsbyggeriet i gang på mineområdet, hvor mange lokale skal der bruges i anlægsfasen og fra hvornår?

Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel Randi Vestergaard Evaldsen:

Dit spørgsmål er en del af IBA-aftalen. Som det blev fremlagt i VSB har selskabet forventning om, at bruge 60 grønlandsk arbejdskraft i de to første år, og halvdelen af de ansatte skal være grønlandske, når der er gået 3-5 år, og 90 procent, når der er gået 7 år fra åbningen.

Naalakkersuisut vil arbejde for, at det bliver flest muligt, og dette vil blive taget op under IBA-forhandlingerne.

Når VVM og VSB har været i høring går IBA-forhandlingerne i gang. Og først når eller hvis ansøgningen bliver godkendt vil byggeriet gå i gang. Derfor kan man endnu ikke sige, hvornår byggeriet går i gang.

Hans Frederik Olsen:

Hvis alt går som planlagt, hvornår kan minen så åbne?

Camilla Christensen/Jonathan Charles Downes, Ironbark:

Vi er interesseret i at starte så hurtigt som muligt, men vi kan ikke komme i gang før aftaler og tilladelser er på plads. Først når vi har fået licensen kan vi indgå aftaler med investorer. Forhandlingerne med interesserede investorer er i gang.

Minen kan starte i 2017, men lige så snart tilladelsen gives, kan vi komme i gang med anlægsfasen.

Kenneth Nathansen:

Tal fra Aappaluttoq kan allerede nu vise, at der er mange der kommer til skade. Det viser, at man ikke bruger faglærte arbejdere. Citronen Fjord ligger langt fra alt, og derfor vil det være på sin plads at bruge de lokale udlærte arbejdere. Kan man samarbejde mere med Råstofskolen?

Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel Randi Vestergaard Evaldsen:

Ironbark har vist, at de vil holde kurser og efteruddannelser mv. Men vi har også til hensigt at benytte os godt af Råstofskolen.

Camilla Christensen/Jonathan Charles Downes, Ironbark:

I langt de fleste miner, der starter op, er der ulykker. Derfor vil man sætte et avanceret uddannelse op, så man fra første dag kan have sikkerheden i orden. Der er strenge arbejdsmiljøregler, som også har noget at gøre med, hvor minen ligger. Desuden vil selskabet komme i dårligt lys, hvis der kommer uheld på minen. Det betyder, at vi vil gøre vores til for at undgå dem.

Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel Randi Vestergaard Evaldsen:

De regler, der er på sikkerhed og beredskab skal følges og det bliver Arbejdstilsynets opgave at sikre, at de bliver overholdt.

Lars K. Davidsen:

Hvor stor procent zink og bly er der pr. tons i malmen?

Camilla Christensen/Jonathan Charles Downes, Ironbark:

Indholdet af zink og bly vil forandre sig mens minen er i gang. I de første år vil der være 8 procent zink og bly. Efter 14 år vil der være ca. 6 procent.

Lars K. Davidsen:

Hvor meget malm vil man tage op det første år?

Camilla Christensen/Jonathan Charles Downes, Ironbark:

Målet er at bryde 3,3 mio. tons i alt. Hvert år vil der blive brudt 200.000 tons om året, og det vil gå ned til 100.000 tons om året i løbet af 14 år.

Lars K. Davidsen:

Der vil være syre i tailings og den kemiske reaktion betyder, at der vil ske forurening, når calcium er ved at blive brugt op. Hvad vil man gøre ved det i forbindelse med nedlukning?

Camilla Christensen/Jane Abigail O'Neill, Ironbark:

Mens minen er i operation vil tailings være forsejlet i en hal og underjordiske miner. Ved nedlukning vil de forblive under jorden. Det materiale over jorden vil fryse ned og blive på området.

Peter Aastrup, Nationalt Center for Miljø og Energi, DCE:

Det er vigtigt, at der ikke kan ske en reaktion, så der ikke sker syrebetingede frigivelse af miljøfarlige elementer. Myndighederne skal holde øje med det på længere sigt. Det bliver også vigtige emner, der skal tages op, når der skal tales om nedlukning.

Lars K. Davidsen:

Der er pattedyr i området, og bly går ind i tarmsystemet og lungerne og kan skade DNA. Konsekvenserne på kroppen er ikke gode. Hvordan har selskabet tænkt sig at rense støvet fra minen? For det blyholdige støv kan spredes ved storm og nå ud til dyr og fauna.

Peter Aastrup, Nationalt Center for Miljø og Energi, DCE:

Det helt centrale i denne forbindelse er, at grænseværdier for udledning af de væsker og støv bliver overholdt. Hvis de overholdes, vil støvet ikke give problemer for dyrelivet og fauna. Det er vigtigt at monitorere det for at overvåge støvspredningen. Dette skal aftales mellem selskabet og myndighederne.

Jesper Bistrup Larsen, departementet for natur, Miljø og Justitsområdet:

Der vil komme luftkriterier og vandkriterier. Der vil også komme en monitoreringsplan, som selskabet og DCE skal følge for at sikre, at grænseværdier bliver overholdt.

Lars K. Davidsen:

Hvad angår diesel, vil I benytte 50 mio. liter diesel om året. I den forbindelse vil der blive udledt CO₂ på 133.000 tons. Vil dette have indvirkning på Grønlands økonomi via afgifter?

Naalakkersuisoq for Finanser, Råstoffer og Udenrigsanliggender Vittus Qujaukitsoq:

Jeg skal deltage i klimakonferencen COP21 i Paris. Her skal der indgås en aftale om hvor meget Grønland må udlede CO₂ i næstkommende år. Kyoto-aftalen har forpligtet os til siden 2008 at få vores CO₂-udledning ned med 8 procent. Hvis dette mål ikke bliver nået har Grønland købt CO₂-kvoter for 13,5 mio.kr.

Naalakkersuisut har besluttet, at Grønland ikke skal bindes til en aftale om at få nedbragt CO₂-udslip. Når Ironbark åbner minen vil CO₂-udslip stige med 20 procent. Når Aappaluttoq-minen går i gang og Naajaat-minen vil der blive udledt endnu mere. Grønland vil kunne sagten nå op på 2-3 mio. tons CO₂-udledning. Derfor vil Grønland ikke være med, hvis Danmark indgår en klimaafteale i Paris.

Vi må som land have ret til udvikling. Hvis 10 mineprojekter sættes i gang kan det betyde voldsom stigning af CO₂-udslip. Andre lande, som indgår i Kyoto-aftalen, har forurennet verden de sidste 200 år for at udvikle deres eget land. At Grønland skal betale for forurening, for at udvikle landet, er ikke hensigtsmæssigt. Naalakkersuisut ønsker derfor ikke at blive bundet i aftaler.

Lars K. Davidsen:

Det er dyrt for Grønland, at skulle betale for ekstra CO₂-kvoter. Kan man fordele de udgifter til de udenlandske selskaber, for at mindske Grønlands udgifter på CO₂?

Naalakkersuisoq for Finanser, Råstoffer og Udenrigsanliggender Vittus Qujaukitsoq:

Krav om, hvilke udgifter selskaberne skal have, er fastlagt i Råstofloven. Teknologien skal være den bedste og det bedste udstyr, som forurenere mindst, skal benyttes.

Man har kikket på indtægter og udgifter i minens levetid i 14 år, og vurderet mulighederne for vandkraftværk eller vind- og solenergi. Det har vist sig at de løsninger har været for dyre. Det kunne ikke betale sig.

Det var muligt i Isukasia og ved Maniitsoq at bygge et vandkraftværk. Den mulighed er der i forvejen i Råstofloven.

Der er stadig byer, der benytter diesel til kraftværk. 10 procent af befolkningen bliver ikke forsynet med vedvarende energi, selvom der er mulighed for det. Det er økonomien der sætter grænser. Naalakkersuisut arbejder fortsat på, at vedvarende energi bliver udviklet yderligere, så de sidste også kan blive forsynet med vedvarende energi.

Hans Holm Poulsen:

Muligheden for bæredygtig udvikling skal undersøges, når projekter sættes i gang. I siger, at vandkraftpotentiale er undersøgt. Det ser ud til at være meget vand i området. Er der slet ingen mulighed for at udskifte noget af energiproduktionen med vandkraft?

Camilla Christensen/Jonathan Charles Downes, Ironbark:

Vandniveauet er ikke højt nok til vandkraftværk. Selskabet har ellers undersøgt det grundigt, for vi ville ellers gerne, men vi har ikke fundet muligheder. Vi har også lavet undersøgelser på vindkraft.

Rene Christensen:

Hvad med tidevand? Projektet ligger ved en stor fjord.

Hvad er økonomien bag Ironbark? London Mining gik ned mens det ventede på tilladelse. Hvor længe kan selskabet vente på tilladelse?

Camilla Christensen/Jonathan Charles Downes, Ironbark:

Projektet ligger langt oppe af fjorden. 90 procent af vandet er ferskvand. Derudover er der meget lille tidevandsforskel.

London Mining havde et andet mineprojekt som gik konkurs, så London Mining mistede mange penge. Ironbark har meget store aktionærer bl.a. en af verdens største zinkfirmaer. Lige nu er der begrænset risiko for projektet.

Henrik Olsen:

Hvis arbejdet går i gang, hvor skal de første arbejdere udefra betale skat henne? Skal de betale skat ligesom de grønlandske arbejdere?

Naalakkersuisoq for Finanser, Råstoffer og Udenrigsanliggender Vittus Qujaukitsoq:

Uanset hvor arbejderne kommer fra skal de alle betale skat ifølge den grønlandske skattelovgivning. Der skal betales skat i Grønland. Der er ingen planer om, at Ironbark skal behandles anderledes hvad angår beskatning.

Peter Møller:

Når vi arbejder, får vi løn. Vil arbejderne få timeløn eller månedsløn? SIK's overenskomster er lave, vil man selv kunne aftale med selskabet, hvilke lønforhold man ønsker sig?

Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel Randi Vestergaard Evaldsen:

Aflønning af arbejdere skal indgå i IBA-forhandlingerne. Vi vil arbejde for de bedste lønforhold vi kan opnå. En ting er sikker, og det er at aflønningerne ikke vil være lavere end SIK's mindste løn.

Naalakkersuisoq for Natur, Miljø og Justitsområdet Mala Høy Kúko:

Naalakkersuisut vil have de strengeste krav hvad angår miljøet. Materialer som biler, bulldozere eller andet der benyttes skal forurene mindst. Arbejdernes sikkerhed skal også være i orden.

Referat Slut